

Livet EN SANG FRA

NOVEMBER KONCERT

i

DANNEMARE KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

SUNDHEDSTYRELSEN

Jeg ved en lærkerede

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurker bag en slåen.
Dér står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

Svantes lykkelige dag

Se, hvilken morgenstund!
Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad.
Jeg' spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op.
Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok
når de er mange nok.
Lykken er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft.
Åh, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad.
Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå.
Det ka jeg godt forstå.
Lykken er ikke
det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud,
nøgen, med fugtig hud,
kysser mig kærligt og går
ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Melodi: Benny Andersen - Tekst:
Benny Andersen

Regnvejrsgang i november

Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstriben på
vælge lyset frem for skyggen
gi' mig selv et puf i ryggen,
tro på alting, selv på lykken
Jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul,
solen som en sommerfugl
sætter sig på mine hænder
alle regnvejrsgange ender
der står "Maj" på min kalender
Jeg vil male dagen gul

Jeg vil male dagen rød
med den sidste roses glød
jeg vil plukke kantareller
løvetand og brændenælder
leve i det nu, der gælder
Jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn
dyb og kølig - flaskegrøn
sætte tændte lys i stager
glemme rynker, dobbelthager
håbe på mit spejl bedrager
Jeg vil male dagen grøn

Jeg vil male dagen hvid
nu hvor det er ulvetid
købe franske anemoner
for de sidste tyve kroner
lytte til Vivaldis' toner
Jeg vil male dagen hvid

Jeg vil male dagen lys
strege ud og sætte kryds
jeg har tusind ting at gøre
klokken elleve-femogfyrre
blev november hængt til tørre
Jeg vil male dagen lys

Pia Raug/Ebba Munk Pedersen

Der er lys i lygten

lille mor

Far er så streng, og han skænder på mor.
Far drikker snaps og tjener ikke spor.
Hver gang jeg ser, han har været på svir,
gemmer jeg mig bag mor og si'er:
Der er lys i lygten, lille mor!
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig.
Men det skal jeg nok,
når jeg bli'r stor.
Åh, glæd dig, lille mor!

Penge til lys får vi aldrig af far.
Men udenfor vi gadelygten har.
Tænk, den kan oplyse stuen omtrent.
Jeg er så glad, når den bli'r tændt:
Der er lys i lygten, lille mor!
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig.
Men det skal jeg nok,
når jeg bli'r stor.
Åh, glæd dig, lille mor.

Tidlig om morg'nen med kurven jeg går,
og hos en bager gammelt brød jeg får.
Mor syn's, det er så'en en mørk væm'lig vej,
men gennem ruden kigger jeg:
Der er lys i lygten, lille mor!
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig.
Men det skal jeg nok,
når jeg bli'r stor.
Åh, glæd dig, lille mor!

Når jeg bli'r gift, skal min mor bo hos mig.
Så skal vi ha' en lampe hver for sig.
Og når den skinner så klart som en sol,
vækker jeg mor i hendes stol:
Der er lys i lygten, lille mor!
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig.
Men det skal jeg nok,
når jeg bli'r stor.
Åh, glæd dig, lille mor!

Men hvis engang hun bli'r træt og skal bort,
det kan jo ske, for mor har slidt så hårdt,
så vil jeg sidde og synge for mor,
den, som jeg sang, før jeg blev stor:
Der er lys i lygten, lille mor!
Uh, bare jeg ku' hjælpe dig.
Men det skal jeg nok,
når jeg bli'r stor.
Åh, glæd dig, lille mor!

Axel Andreassen / Elith Worsing
Tekst: Axel Andersen - Melodi: Elith Worsing

Er du dus med himlens fugle

Du grønne skov
du glade lærke
Åh gudskelov
at jeg kan mærke
Alt dette er ven med mig
Har du det som jeg ?

Den grønne skov
hver spurv jeg kender
Dem fik jeg lov
at få som venner
Hvem har vel en bedre ven
Jeg spørger igen

Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træer
Forstår du alle hjerter der
banker her og der
Kan du smile til en kronhjort
og vinke til en stær
Så har du fundet ud af noget
som er meget værd
En rødkælk en guldsmed en
bly forglemmigej
Et grantræ en vipstjert de
elsker nemlig dig

Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træer
Forstår du alle du alle hjerter
der banker her og der
Kan du smile til en kronhjort
og vinke til en stær
Så har du fundet ud af noget
som er meget værd
En rødkælk en guldsmed en
bly forglemmigej
Et grantræ en vipstjert de
elsker nemlig dig

Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træer
Så har du fundet ind til det
som gør livet allermest værd

Er du dus med himlens fugle
og skovens grønne træer
Så har du fundet ind til det
som gør livet allermest værd

Sunget af Poul Reichhart i filmen:
Vagabonderne På Bakkegaarden.

Musens sang

En enlig lille muse
har det svære' end man tror,
man befinder sig skidt
mellem himmel og jord.
Man slider og man slæber,
men hvad skal man stille op
med sit gode humør og sin
medbragte krop.
Man var så oplagt til alt,
da man kom,
men det er der ing'n,
der bekymrer sig om.
En muses liv og levned,
det betyder ikke spor.
Man er bare et fnug
mellem himmel og jord.

En muse er en pligtopfyld'ne
lille meteor,
hun er altid på fart
mellem himmel og jord.
Hun kommer, når der kaldes,
og hun ofrer hvad hun kan,
om det så er sig selv,
for at frelse en mand.
Ak, men hvad har man
så ud af sit job,
kun vrøvl og spektakler,
og så skal man op.
De småting, man har ordnet,
nævnes ikke med et ord.
Man har kun gjort sin pligt
mellem himmel og jord.

Der' mænd nok her i verden,
en er lille, en er stor,
og de lover en alt
mellem himmel og jord.
Men manden,
ham den rigti'e,
der får pulsen til at slå,
det er ham som, man ved,
at man aldrig kan få.
Jordiske piger til alteret går,
den chance er der
ingen muse, der får.
Så muser de må hell're blive
hjemme, hvor de bor.
De får hjerterne knust
mellem himmel og jord.

Melodi: Kai Normann
Andersen –
Tekst: Børge Müller.